

БОГАТАШ И СИРОМАШНИ ЛАЗАР

(Лк 16,19-31)

(наставна тема за други разред средње школе)

Потресна прича о богаташу и Лазару налази се само у Јеванђељу по Луки. **У њој су приказана два стања у којима човјек живи. Простор нашег историјског живота и простор нашег живота послје смрти. Те двије реалности су повезане . Човјеков живот који почиње сада , наставља се кроз сву вјечност.** Ситуација је помало екстремна. Неки човјек , коме се не наводи име, живи веома удобно , док је други по имену Лазар, сиромашан , гладан и болестан.

Богаташ игнорише убогог човјека, не долази у контакт с њим и за њега Лазар једноставно не постоји. И Лазар и богаташ умиру. Лазарева смрт је прелазак у блаженство у „наручје Аврамово“. Богаташ је у аду (паклу) , који је одвојен од мјеста гдје обитавају Аврам и Лазар . Богаташ осјећа празнину, самоћу , изгубљеност, одсуство сваке заједнице и радости. У очајању се обраћа Авраму да пошаље Лазара да умочи у воду врх прста и да му расхлади језик (Лк.16,24). Између њих је непремостива провалија и нема могућности преласка . Богаташ моли Аврама , да се Лазар врати његовој браћи , да им посвједочи шта се догађа послје смрти , не би ли и он и његова породица живјели праведним животом. Аврам богаташа подсећа да је довољно да они слушају Мојсија и пророке (16 ,29) и да живећи по Св.Писму, могу водити праведан живот.

Лазарева праведност је у његовој немаштини , а богаташева неправедност је у игнорисању ближег који страда. Нити је Лазар морални праведник , нити је богаташ морални неправедник.

Прича о богаташу и Лазару , подсећа нас на Христов говор из Матејевог Јеванђеља (Мт 25), у коме се есхатолошка реалност (реалност живота будућег вијека) људи веже за њихов однос према ближњима и потребитима („ бијох гладан и не нахранисте ме) . Ова прича је једно од многих библијских подсећања да је **вјера без дјела мртва** . Дјела нису друго до старање о онима који немају ништа , о онима који су ускраћени за све земаљске

радости .**Однос према њима је мјерило наше вјере** . Сиромашни увијек стављају на пробу нашу вјеру и могу бити наша пропусница или препрека на путу за вјечни живот.

Прича , коју је Господ упутио својим ученицима , упућена је и нама данас. Она није прича о социјалном и друштвеном поретку .Христос није био револуционар , који је мијењао друштвени контекст човјековог живота.Христос нам доноси и дарује вјечни живот. Он је дошао да нам да смисао живота у свим могућим околностима , да нам покаже и отвори пут који нас води у Царство Божије. **И једно и друго зависи од тога ко је какав став имао према ономе што јесте и што има , а то значи и према Богу и према ближњима људима.**

Богаташ из ове јеванђелске приче , мислио је да је сва пуноћа живота у ономе што има , узимајући све за себе и не водећи рачуна о другима , а знамо да има много богатих људи , који су скромни људи и да то што имају виде као дар Божији да би послужили другима , тамо гдје има потреба.

Питања:

1. Шта је била највећа слабост богаташа?
2. Да ли је наш однос према потребитима мјерило наше вјере?
3. Какав треба да буде наш однос према богатству ?

